

Op zoek naar een vaderfiguur

Geliefde meester,

Waarom komen duizenden mensen van over de hele wereld naar u toe?

Dat is een zeer moeilijke vraag voor mij om te beantwoorden. Hoe kan ik antwoorden namens duizenden mensen die naar mij komen? Ze hebben verschillende redenen. Enkelen komen naar mij omdat ik hen geroepen heb: zij kunnen het weten, misschien weten ze het, misschien weten ze het niet. De kans is groter dat ze het niet weten, althans niet in het begin. Pas later, als ze geleidelijk aan worden ondergedompeld in mijn gemeenschap, in mijn wereld, zullen ze zich ervan bewust worden dat ze geroepen zijn, net zoals Jezus tot Lazarus in zijn graf riep: 'Lazarus, kom eruit!' en hij kwam uit zijn graf.

Het leven dat jullie geleefd hebben hebben jullie in een een graf geleefd -- en Ik heb jullie geroepen. Enkelen van jullie worden geroepen. Dat is waarom jullie hier zijn. Van deze mensen kan ik zeggen waarom ze hier zijn, omdat ik ze geroepen heb. Zij zijn al vele levens bij mij: dit is een lange, lange liefdesaffaire met hen. Dit is niet de eerste keer dat ze bij mij zijn: dit is zeker de *laatste* keer, want ik kom niet meer terug. Ik heb hen geroepen vanwege bepaalde beloften die in het verleden zijn gedaan.

Maar je hebt allerlei soorten mensen. Een paar zijn er bij toeval gekomen; maar ook al zijn ze bij toeval gekomen, ze hebben een zeker potentieel in zich en hun potentieel is bij mij betrokken geraakt. Zij kwamen niet bewust, zij werden niet geroepen -- zij kwamen gewoon voorbij -- maar zij raakten in het net verstrikt.

Sommigen zijn gekomen om bepaalde behoeften te vervullen. Er zijn een paar mensen die op zoek zijn naar vaderfiguren; want Friedrich Nietzsche zegt: 'God is dood', en als God eenmaal dood is, voelt de mens zich leeg. Het Westen voelt zich erg leeg: God is dood, en God was de vader, de permanente, eeuwige vader.

Het is geen toeval dat christelijke priesters 'vader' worden genoemd, hoewel het heel vreemd is omdat ze geen kinderen hebben, ze zijn ongetrouwd. Het is een vreemde wereld: ongetrouwde priesters worden 'vader' genoemd! Maar het is volkomen logisch, want het christelijke idee van God is ook zonder vrouw. Hoe krijgen ze het voor elkaar? God de Vader, Christus de Zoon -- laat de Heilige Geest tenminste een vrouw zijn! Maar ze laten zelfs de Heilige Geest niet toe! De drie-eenheid klopt niet. Er ontbreekt iets aan. Er ontbreekt iets -- de vrouwelijke energie ontbreekt.

Maar God was er tenminste. Zo niet de moeder, dan was God er als de vader, een beschermer. En de mensen voelden zich beschermd -- of er een God was of niet, daar ging het niet om, maar de mensen voelden zich beschermd. En op de aarde was de vader, de priester en de paus -- of Papa -- de grote vader, de hoogste priester. 'Paus' betekent ook vader -- 'papa', 'popa', 'paus', of hoe je hem ook noemt!

Maar het Vaticaan heeft zijn greep op het Westen verloren; de relatie tussen de paus en het Westen is slechts formeel. Het christendom is een zondagsgodsdienst geworden. En precies hetzelfde is het geval in het Oosten: alle religies zijn formeel geworden. Nu zijn de mensen op zoek naar een vaderfiguur.

Sommige mensen komen omdat ze bescherming missen, ze hebben bescherming nodig. Of zij zullen mij ontvluchten, omdat ik geen bescherming geef... integendeel, ik neem alle veiligheid weg. Ik geef je onzekerheid, want voor mij is onzekerheid juist de situatie waarin men groeit. Als er geen God is, geen vader, dan valt de hele verantwoordelijkheid op je eigen schouders -- en dat is goed, dat is helemaal goed.

Ik ben het absoluut met Friedrich Nietzsche eens. Boeddha is het er ook mee eens. Boeddha zegt dat er geen God is, Mahavira zegt dat er geen God is, om de eenvoudige reden dat het idee van God gevaarlijk is geweest -- gevaarlijk in de zin dat mensen zich beschermd voelen

en ze stoppen met groeien. Als je onbeschermd bent, als je onder de hemel bent, dan moet je afhankelijk zijn van je eigen ik. Dan moet je sterker worden, meer geïntegreerd. Dan ben je vrij om in de hel of in de hemel te leven; niemand kan je belonen en niemand kan je straffen.

Sommigen komen omdat ze een vaderfiguur missen. Als ze bij mij blijven zal ik deze situatie veranderen in iets moois, positiefs; als ze wegvluchten, dan is het aan hen. Het is heel gemakkelijk voor hen om weg te vluchten, omdat ze zullen zien dat ik hen aan het vernietigen ben. Als er nog enig idee van bescherming in hen leeft, dan vernietig ik dat ook. Ik neem alle patronen, structuren en strategieën van de mind weg. Ik wil dat je helemaal alleen bent, zo alleen dat je op jezelf moet vallen - je kunt nergens anders heen - dat je op je eigen benen moet staan, dat je geen krukken kunt gebruiken. Een paar andere mensen komen een soort van troost zoeken. Zij zullen ook geschokt zijn, want ik geef geen enkele vorm van troost.

Een mooi model ging met haar problemen naar een psychiater. 'Dokter, u moet me helpen!' smeekte ze. 'Het is zo geworden dat elke keer als een man me mee uit neemt, ik met hem in bed beland, en daarna voel ik me de hele dag schuldig en depressief.'
'Ik begrijp het,' knikte de psychiater, 'en u wilt dat ik uw wilskracht versterk?'
'Hemeltje, nee!' riep het model uit. 'Ik wil dat u er iets aan doet, zodat ik me daarna niet schuldig en depressief voel!'

Mensen, veel mensen zijn hier, bewust of onbewust, om een soort van troost te vinden -- een soort van troost zodat ze zich niet schuldig voelen, zodat ze zich niet onwaardig voelen. Ik ben hier niet om je troost te geven. Waarom troost geven als ik je het echte werk kan geven? Waarom plastic speelgoed geven als ik je kan helpen om een ziel te worden?

Sommige anderen komen omdat ze op het punt staan om krankzinnig te worden; psychologie, psychoanalyse en psychiatrie hebben niet veel geholpen. Dat kan slechts tot op zekere hoogte helpen. Het kan iemand helpen om normaal te worden als zijn waanzin gewone waanzin is, maar het kan iemand niet helpen als zijn waanzin iets spiritueels in zich heeft.

Mensen als R.D. Laing worden zich ervan bewust: dat als iemand gek wordt omdat hij te gevoelig, te alert en te bewust is van de ellende waarin mensen leven -- en waarin hijzelf leeft; als hij zich bewust wordt van de zinloosheid van dit hele leven dat wij op deze aarde hebben geschapen, dan is hij gedoemd om door het lint te gaan. Hij zal het niet kunnen verdragen - het zal ondraaglijk zijn. Die mensen kunnen niet geholpen worden door psychiatrie of psychoanalyse. Deze mensen kunnen alleen geholpen worden als er iets als meditatie in hun wezen begint te gebeuren.

Dus als hier een gewoon krankzinnige komt, stuur ik hem terug naar het Westen, want de psychiatrie is perfect in staat om hem te helpen. Ik hoef mijn tijd niet te verspillen aan dat soort mensen: er zijn andere loodgieters die dat kunnen doen! Ik doe een speciaal soort loodgieterswerk. Als je krankzinnigheid spiritueel is, dan ben ik hier om je te helpen. En spirituele krankzinnigheid is echt een prachtig begin; het kan de grootste zegening in je leven worden. Het is een zegen vermomd als een vloek.

Maar toch is het een moeilijke vraag omdat er zoveel mensen zijn en iedereen met een ander motief komt. Maar ik maak me niet zo druk om jullie motieven -- ik weet waarom ik hier ben en ik ga door met mijn ding te doen, ongeacht waarom *jij* hier bent gekomen!

Zij die iets belangrijks in zich hebben wat groeit, zullen bij mij blijven -- zij die moedig genoeg zijn om voorbij de grenzen van de mind te gaan, voorbij alle grenzen en alle beperkingen. Degenen die niet moedig genoeg zijn zullen uit zichzelf vertrekken.

Velen zullen geroepen worden, weinigen zullen uitverkoren worden. Duizenden zullen komen, maar slechts enkelen zullen getransformeerd worden. Het is allemaal aan jullie. Je kunt gebruik maken van deze kans die ik je geef; je kunt hem ook missen. Ik kan je niet dwingen. Ik ben beschikbaar; je kunt erin delen. Je kunt door mijn ogen kijken. Ik heb een deur geopend en ik sta voor de deur en heet je welkom.
Waarom je gekomen bent is niet het punt. Kom binnen!

Osho, The Dhammapada: The Way of the Buddha, Vol 6 #2 vraag 5.